

שמות ז

(כו) וַיֹּאמֶר יְקֻנֵק אֶל מֹשֶׁה בֵּא אֵל פְּרַעֲהַ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְקֻנֵק שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : (כו)
וְאִם מֵאֵן אֲתָה לְשַׁלַּח הִנֵּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בַּצִּפְרָדְעִים : (כח) וְשִׂרְץ הַיָּאֵר צִפְרָדְעִים וְעָלוּ וּבָאוּ
בְּבֵיתְךָ וּבְחֹדֶר מִשְׁכְּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֻּנְךָ [אנשי מלחמתו – העמק דבר] וּבִתְנוּרֶיךָ
וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ [מקום הלישה - אבן עזרא] : (כט) וּבָכָה וּבְעַמְנֶךָ וּבְכָל עֲבָדֶיךָ וְעָלוּ הַצִּפְרָדְעִים :

פסחים נג:ב

דרש תודוס איש רומי: מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו [עצמן] על קדושת השם לכבשן האש - נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים, ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב בהו: (שמות ז) "ובאו בביתך... ובתנורך ובמשארותיך". אימתי משארות מצויות אצל תנור - הוי אומר בשעה שהתנור חם, אנו שמצווין על קדושת השם - על אחת כמה וכמה:

תורה תמימה הערות שמות פרק ז הערה ח

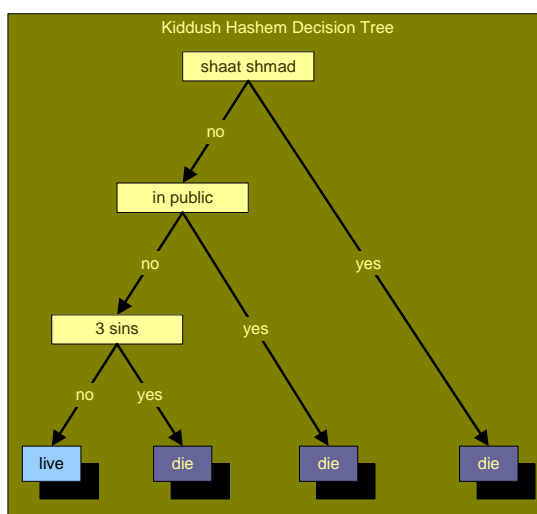
יתכן דדריש נפלאות מופת זה, דהלא תמיד טבע הצפרדע להיות במים, ולכל הפחות לא במקום חם, ובזה אשמעינן דאפילו בשעה שהתנור חם באו ג"כ הצפרדעים, **אף כי זה נגד טבען**:

דניאל ג [מתורגם] - (יז) אִם יֵשׁ אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹבְדִים, יָכוֹל לְהַצִּילֵנוּ מִכַּבֶּשֶׁן הָאֵשׁ הַבּוֹעֵרֶת, וּמִנֶּדֶךְ הַמֶּלֶךְ יִצִּיל. (יח) וְאִם לֹא, יָדוּעַ יִהְיֶה לָךְ, הַמֶּלֶךְ, כִּי לֹאֲלֹהֶיךָ אֵין אֲנַחְנוּ עֹבְדִים, וּלְצַלְם הַזֶּהב אֲשֶׁר הִקִּימוּתָ לֹא נִסְגָּד.

רש"י מסכת פסחים דף נג עמוד ב - מה ראו - שלא דרשו וחי בהן - ולא שימות בהן.

סנהדרין עד:א

מר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק: נימנו וגמרו בעלית בית נתזה בלוד: כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג - יעבור ואל יהרג, חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים... כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: לא שנו אלא שלא בשעת השמד, אבל בשעת השמד - אפילו מצוה קלה יהרג ואל יעבור. כי אתא רבין אמר רבי יוחנן: אפילו שלא בשעת השמד, לא אמרו אלא בצינעא, אבל בפרהסיא - אפילו מצוה קלה יהרג ואל יעבור. - מאי מצוה קלה? - אמר רבא בר יצחק אמר רב: [עד:ב] אפילו לשנויי ערקתא דמסאנא. וכמה פרהסיא? - אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן: אין פרהסיא פחותה מעשרה בני אדם. פשיטא, ישראלים בעינן, דכתיב +ויקרא כ"ב+ ונקדשתי בתוך בני ישראל.

Socrates – The unexamined life is not worth living.
 Martin Luther King - A life not worth dying for, is a life not worth living.
 Roman poet Horace, *Odes* (iii 2.13) **“Dulce et decorum est pro patria mori”**.
 טרוםפלדור אמר לפני מותו "טוב למות בעד ארצנו".

שמות ח

... (ט) ויעש יקוק פֿדבר מִשֶׁה וימתו הצִפְרָדְעִים מִן הַחֲצֵרֹת וּמִן הַשְּׂדֵת: (י) ויצִבְרוּ אֹתָם חֲמֵרִם חֲמֵרִם וּתְבַאֵשׁ הָאָרֶץ: (יא) וַיִּרְא פְּרָעָה כִּי הִיְתָה הַרְוָחָה וְהִכְבֵּד אֶת לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֶלֶהָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְקֹוֹק: ט

ילקוט שמעוני דניאל רמז תתרט

דרש תודוס איש רומי מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמם לכבשן האש, נשאו קל וחומר מצפרדעים ומה צפרדעים שאינם מצווין על קדושת השם כתיב בהו "ועלו ובאו בביתך וגו' ובתנוריד ובמשארותיך" אימתי משארת מצויה אצל התנור? בשעה שהתנור חם. אנו שאנו מצווים על קדושת השם על אחת כמה וכמה. ומה פרע הקב"ה לצפרדעים, שכל הצפרדעים מתו ואותם שירדו לתנורים לא מתו:

סנהד' צג. – ורבנן [זאת אומרת: חנניה מישאל ועזריה], להיכן אזלו? אמר רב: בעין [הרע] מתו ...

ברכות יח:א

רבי חייא ורבי יונתן הוו שקלי ואזלי בבית הקברות, הוה קשדיא תכלתא דרבי יונתן [חוט התכלת שלו היה נגרר על האדמה]. אמר ליה רבי חייא: דלייה [תגביה], כדי שלא יאמרו [המתים הקבורים כאן] 'למחר באין אצלנו ועכשיו מחרפין אותנו [לועגים בנו]'. אמר ליה: ומי ידעי כולי האי [האם המתים יודעים]? והא כתיב: +קהלת ט' + והמתים אינם יודעים מאומה! אמר ליה: אם קרית - לא שנית, אם שנית - לא שלשת, אם שלשת - לא פירשו לך: +קהלת ט' + כי החיים יודעים שימותו - אלו צדיקים שבמיתתם נקראו חיים ... [יח]: והמתים אינם יודעים מאומה - אלו רשעים שבחייהו קרויו מתים ...

בראשית יד

(א) ויהי בימי אמרפל מלך שִׁנְעַר אֲרִיֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם: (ב) עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת בְּרַע מֶלֶךְ סָדִם וְאֶת בְּרִשָׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שְׁנָאֵב מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֵר מֶלֶךְ <צביים> צְבוּיִים וּמֶלֶךְ בְּלַע הַיָּא צַעַר: (ג) כָּל אֱלֹהֵי חֲבָרוֹ אֶל עֵמֶק הַשְּׂדִים הוּא יָם הַמֶּלַח: (ד) שְׁתֵּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת כְּדָרְלַעֲמֹר וְשִׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה מָרְדּוּ: (ה) וּבְאַרְבַּע עֲשָׂרָה שָׁנָה בָּא כְּדָרְלַעֲמֹר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וַיִּכּוּ אֶת רְפָאִים בְּעֶשְׂתֵּיִם קַרְנִים וְאֶת הַיּוֹזִיִּים בָּהֶם וְאֶת הָאֵימִים בְּשֹׁה קַרְיָתִים: (ו) וְאֶת הַחֲרִי בְּהַרְסָם שְׁעִיר עַד אֵיל פֶּאֶרְן אֲשֶׁר עַל הַמִּדְבָּר: (ז) וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְאוּ אֶל עֵין מִשְׁפָּט הוּא קִדְשׁ וַיִּכּוּ אֶת כָּל שְׂדֵה הָעֵמֶלְקִי וְגַם אֶת הָאֲמָרִי הַיֹּשֵׁב בְּחֶצְצֵן תְּמָר: (ח) וַיִּצֵא מֶלֶךְ סָדִם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ <צביים> צְבוּיִים וּמֶלֶךְ בְּלַע הוּא צַעַר וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשְּׂדִים: (ט) אֶת כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאֲמֹרְפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעַר וְאַרְיֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת הַחֲמִשָּׁה: (י) וְעֵמֶק הַשְּׂדִים בְּאֶרֶת חָמָר וַיִּנְסּוּ מֶלֶךְ סָדִם וְעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנְּשָׂאֲרִים הָרָה נָסּוּ: (יא) וַיִּקְחוּ אֶת כָּל רֶכֶשׁ סָדִם וְעֲמֹרָה וְאֶת כָּל אֶכְלָם וַיִּלְכוּ: (יב) וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רַכְשׁוֹ בְּן אַחֵי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בַּסָּדִם: (יג) וַיִּבֹא הַפְּלִיט וַיְגַד לְאַבְרָם הָעֵבְרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאַלְנֵי מִמְרָא הָאֲמָרִי אַחֵי אֲשֶׁכַל וְאַחֵי עֵנָר וְהֵם בְּעֵלֵי בְרִית אַבְרָם: (יד) וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחֵיו וַיִּרַק אֶת חֲנִכְיוֹ וַיִּלְדִּי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרִי וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד דָּן: (טו) וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכְּסוּ וַיִּרְדְּפוּ עַד חֹבֶה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק: (טז) וַיִּשָׁב אֶת כָּל הַרְכָּשׁ וְגַם אֶת לוֹט אַחֵיו וְרַכְשׁוֹ הַשֵּׁב וְגַם אֶת הַנְּשִׂיִם וְאֶת הָעַם: (יז) וַיִּצֵא מֶלֶךְ סָדִם לִקְרָאתוֹ אַחֲרָי שׁוֹבֵו מֵהַכּוֹת אֶת כְּדָרְלַעֲמֹר וְאֶת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ אֶל עֵמֶק שׁוֹה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ:

אבות ה:ג

עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכולם להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום: [הרביעי - הלחמו בארבעה מלכים – רמב"ם]

רמב"ן בראשית יד:א

(א) ויהי בימי אמרפל מלך שִׁנְעַר - המעשה הזה אירע לאברהם להורות כי ארבע מלכויות תעמודנה למשול בעולם ובסוף יתגברו בניו עליהם ויפלו כלם בידם, וישיבו כל שבותם ורכושם. והיה הראשון מהם מלך בבל, ... ואולי "אלסר" שם עיר במדי או בפרס. "ועילם", בעיר ההיא המלך מלך יון, הוא המלך הראשון, ומשם נתפשט מלכותו כשנצח דריוש. וכבר הזכירו זה רבותינו (ע"ז י א) רבי יוסי אומר שש שנים מלכו בעילם, ואחר כך נתפשטה מלכותם בכל העולם כולו. "ומלך גוים" המלך על עמים שונים אשר שמוהו עליהם לראש ולקצין, רמז למלך רומי אשר המלך על עיר מקובצת מעמים רבים, כיתים ואדום ויתר גוים: וכך אמרו בבראשית רבה (מב: ב) אמר רבי אבין, כשם שפתח בארבע מלכויות, כך אינו חותם אלא בארבע מלכויות וכו'. ושם עוד (מב: ד), בשינוי לשון) ויהי בימי אמרפל מלך שִׁנְעַר, זו בבל. אריוך מלך אלסר, זו מדי, כדרלעומר מלך עילם, זו יון, ותדעל מלך גוים, זו מלכות אדום שהיא מכתבת סירוניא מכל אומות העולם: